

De Tao van Hulpvaardigheid

In de oude wereld geloofden mensen
dat hulpvaardigheid betekende
dat men zichzelf moest wegcijferen voor anderen.

Dus gaven sommigen alles weg:
hun tijd,
hun energie,
hun rust
en soms zelfs zichzelf
uit angst egoïstisch te lijken.

Maar hoe meer zij zichzelf vergaten,
hoe leger zij vanbinnen werden.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

“Wat is ware hulpvaardigheid?”

De meester nam hem mee
naar een oude brug over een wilde rivier.

Dagelijks hielp de brug:
reizigers,
dieren,
kinderen
en handelaren
veilig naar de overkant.

Maar de brug probeerde niemand vast te houden.
Zij droeg eenvoudig
wat gedragen moest worden.

“Waarom voelt dit zo rustig?” vroeg de leerling.

De meester glimlachte zacht.

“Omdat echte hulp niet voortkomt uit dwang...”

Hij keek naar het stromende water.

“...maar uit verbondenheid.”

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:
helpen voor erkenning,
goed doen uit schuldgevoel,
of anderen redden
om zichzelf nodig te voelen.

Maar hij zag ook een man
die stil een gevallen fiets overeind zette
zonder te wachten op dankbaarheid.

"Waarom voelt die kleine daad zo oprecht?" vroeg hij.

De meester keek naar de man
die alweer verder liep.

"Omdat ware hulpvaardigheid
geen podium nodig heeft."

De wind streek zacht door de straat.

"Maar meester... hoe weet een mens
of hij zuiver helpt?"

De meester wees naar een boom
die schaduw gaf aan iedereen
zonder te kiezen wie het verdiende.

"De bewuste mens helpt
niet om groter te lijken..."

Hij keek rustig naar de bladeren.

"...maar omdat hij begrijpt
dat het leven met elkaar verbonden is."

De leerling dacht lang na.

"Dus hulpvaardigheid betekent niet
dat je iedereen moet redden?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"Een wijze mens helpt waar hij werkelijk kan..."

Hij wees naar de stevige wortels van de boom.

"...zonder zichzelf daarbij te verliezen."

De stad werd langzaam stil in de avond.

Toen sprak de meester:

"De onbewuste mens helpt soms
om bevestiging te ontvangen."

Hij keek naar de brug boven de rivier.

"Maar de bewuste mens helpt
omdat zijn hart begrijpt
dat niemand werkelijk losstaat van het geheel."

De wind bewoog zacht over het water.

En voor het eerst begreep de leerling:

dat hulpvaardigheid niet betekent
dat een mens zichzelf opoffert...

maar dat hij leert bijdragen
aan het leven van anderen
vanuit bewustzijn, eenvoud
en verbondenheid.

